

[Indenrigsministeren]

målstegn ved enkeltelementer i nogle af forslagene, og det er også en lidt forskelligt rettet tilslutning, der er til det. Der er nogle forslag, hvor der er partier, der reserverer sig, mens man er positiv over for andre. Men det, som jeg i hvert fald kan konstatere med glæde, er, at der er et pænt flertal for dem alle.

Der er stillet en lang række mere specifikke spørgsmål. Jeg vil foreslå, at vi får dem afklaret i udvalget, men dem, som man har lagt særlig vægt på at få besvaret nu, vil jeg naturligvis svare på.

Først vil jeg over for hr. Tom Behnke gentage, hvad jeg sagde under den almene debat: Der er nogle ting, som man tilsyneladende fra Fremskridtspartiets side betragter som positive i vores handlingsplan, og nu siger man, at det var dog ejendommeligt, at det så ikke udmønter sig i denne her lovpakke, men det skyldes jo, at en lang række af tingene kan vi gennemføre uden ny lovgivning, og derfor synes jeg, at det er en fuldstændig skævt rettet kritik, der bliver rejst. Det, som ligger i handlingsplanen, er et større samlet mønster af den holdning, som regeringen har til, hvad der skal ske her i den kommende tid på udlændingeområdet. Noget regulerer vi lovgivningen for at få igenem, andre ting vil ske i praksis, andre ting igen er allerede ved at blive sat i værk, og derfor synes jeg ikke, at det er nogen rimelig kritik at rejse.

Der var specielt nogle spørgsmål, der var knyttet til forslaget om frivillig repatriering, og til fru Ebba Strange vil jeg gerne sige, at her er der tale om, at der selvfølgelig ud fra et transsynspunkt tages stilling til, om man får del i den kontante støtte, mens det, der drejer sig om den optjente pensionsret, gælder, uanset om man er formuende eller man ikke er det. Derfor kan man beskrive det på den måde, at der efter normal praksis i forhold til det sociale system og den måde, trang bliver vurderet på, også vil blive vurderet i det konkrete tilfælde med denne lov.

Så er der nogle ordførere, der har været inde på, at denne i virkeligheden forholdsvis beskedne forbedring af den midlertidige ordning om repatriering kunne komme til at virke som en ren magnet på flygtninge. Det tror jeg er en overdreven forventning. Forestiller man sig virkelig, at folk først vil flygte til Danmark og lægge alt, hvad de har i deres gamle hjemland,

bag sig alene med henblik på, at de efter en årrække derefter skulle kunne repatriere, det vil sige flytte tilbage til det gamle land? Det vil jeg godt have lov til at beskrive som forholdsvis fortænkt.

Der var også et konkret spørgsmål fra Venstre, der gik ud på, hvorfor Kommunernes Landsforening ikke havde været hørt om de her forslag. Det er en fejltagelse. Kommunernes Landsforening har været hørt om samtlige forslag. I en række detaljer i den lovpakke, de har fået forelagt, har vi rettet os efter de indvendinger, de havde, så jeg har den klare opfattelse, at der her er tale om tilslutning fra Kommunernes Landsforening, om end der fortsat selvfølgelig kan være lidt detailuenighed om nogle ganske enkelte formuleringer.

Flere ordførere var inde på den decentralisering, som vi lægger op til i forbindelse med asylcentre, hvor vi nu giver kommunerne mulighed for, hvis de har lyst, at overtage driften af asylcentre.

Til hr. Ebbe Lundgaard vil jeg sige, at det har aldrig været i vores tanker i regeringen, at der skulle være tale om et udpræget »enten kommunen eller Dansk Røde Kors«. Selvfølgelig vil det i praksis blive sådan, at man i meget høj grad bygger på de erfaringer, man har fra Dansk Røde Kors, der hidtil har været entreprenør for staten på det her område, og både Røde Kors og Flygtningehjælpen vil naturligvis stadig væk have en meget væsentlig rolle at spille – også f.eks. i udformningen af det koncept, som man i en kommune vælger at drive et asylcenter ud fra. Derfor ser jeg det her som en opblødning, lad os kalde det et tilbud til de kommuner, der nu har fået så megen appetit på at gå direkte ind i flygtningearbejdet, at de også godt vil prøve kræfter med dette her.

Jeg vil godt udtrykke en vis tvivl om, hvor mange kommuner der i første omgang vil melde sig til denne her opgave, men jeg håber på den anden side, der vil være så megen appetit på det, at vi kan få nogle erfaringer med det, sådan at vi kan vurdere, hvordan det fremtidige system skal se ud på det her område. Er der ting, som skal justeres? Er der nogle ordninger, som vi måske kunne gøre endnu mere fleksible, end de er i dag? Men når tankegangen om at åbne for kommunernes drift af asylcentre overhovedet er dukket op, er det en helt naturlig konsekvens af det positive medspil,